نگاه

مجلس درحق کارگران جفا نکند

علیرضا محجوب . دبیرکل خانه کارگر

● موضوع قوانین کارگری سال‌هاست که از دو منظر، محل بررسی و بحث و گفت‌وگو است. یکی‌از جانب گروهی که مدافع حقوق کارگران بوده و نگران تضییع حقوق کارگری است و دیگر گروهی که با توجیه برداشتن موانع تولید و مباحثی از این دست به‌دنبال بدتر کردن اوضاع کارگران است. ۱۰سال پیش همواره در محافل توسط مخالفان آقای هاشمی‌رفسنجانی این مساله پیش کشیده می‌شد که ایشان مخالف امنیت شغلی کارگران‌اند و مساله قراردادهای موقت کار خاطرنشان می‌شد.

اما جالب است بدانید لایحه‌ای در دولت عدالت‌محور آقای احمدی‌نژاد تقدیم مجلس‌هشتم شد که سراپا با منافع کارگری در تضاد است. آن هم دولتی که بارها شعار حمایت از کارگران را سر داده بود.

اولین‌بار حدود هفت‌سال پیش این ماجرا در کمیسیون صنایع و معادن مجلس‌هشتم مطرح شد و به‌عنوان قانون موقت با دوره آزمایشی پنج‌ساله به تصویب رسید.

حالا دوباره موضوع تصویب و دایمی کردن لایحه قانون اصلاح قانون کار با برخی الحاقیات در دستور کار مجلس است. اگر این تصمیم‌ها دوباره تصویب و قانون دایمی مملکت شود، نشان از آن دارد که آنچه به نام آقای هاشمی‌رفسنجانی تبلیغ شده نه‌تنها ناراست بوده بلکه منتقدان ایشان که همیشه شعار عدالت می‌دادند کاری کرده‌اند، کارستان و افتضاحی در حیطه حقوق کارگر به وجود آورده‌اند که ثبت تاریخ خواهد شد. همان‌ها که روزی در شعارهای شیک و انتخاباتی‌شان دم از تامین امنیت شغلی کارگران می‌زدند و بارها از حذف قراردادهای موقت می‌گفتند، حالا سردمدار تصویب قوانین ضدکارگری شده‌اند.

اگرچه آنچه به آقای هاشمی‌رفسنجانی نسبت داده شد از ابتدا بر پایه اطلاعات نادرست متمرکز بود اما معلوم شد عده‌ای مکنونات قلبی خود را در پس این موضوع پنهان کرده‌اند.

اما از منظر کارشناسی بیان چند مساله و پرداختن به چند موضوع حایزاهمیت است. نخست اینکه آیا کتبی کردن قراردادهای زیر یک ماه برای امنیت شغلی کارگران بوده یا با هدف از میان بردن امنیت شغلی کارگرانی که قرارداد شفاهی منعقد کرده‌اند، انجام شده؟

دوم؛ آیا افزودن بند ه به ماده۱۰ قانون کار به امنیت شغلی کارگران و طولانی شدن قراردادها می‌انجامد یا آنکه اختیار عقد و فسخ قرارداد را یک‌طرفه به کارفرما می‌سپارد؟

سوم؛ آیا بندی به ماده۲۱ قانون برای اخراج دسته‌جمعی افزوده شود، به اجرای دقیق‌تر حقوق کارگران مربوط است. یا آنکه امنیت شغلی آنها را افزایش می‌دهد یا مشکلات کارگری را خواهد افزود؟ نکته‌چهارم، با علم به اینکه دو سوم قراردادهای کار، شفاهی است و عمده قراردادها نیز موقت است، اصرار بر شرایط و نحوه فسخ قرارداد کار، جز آنکه قراردادهای کم‌فروغ یک‌ساله - که اکنون در برخی واحدها سه‌ماهه و یک‌ماهه آن رایج شده - را کاملا مصادره به یک‌طرف خواهد کرد، نتیجه دیگری دارد؟

پنجم‌اینکه، اکنون مدت‌هاست دولت گذشته اصلاحات قانون کار را - که این موارد را نیز عینا دربر دارد- بدون رعایت سه‌جانبه‌گرایی و ماده۷۳ قانون برنامه پنج‌ساله پنجم یعنی شناختن حق اعتراض کارگران و تقویت تشکل‌های آنها به مجلس ارایه کرده و این موضوع نباید از خاطر نمایندگان دور بماند. کمیسیون اجتماعی و کارگروه رسیدگی‌کننده نیز همگی به این باور رسیده‌ایم که با اجماع نظرات نمایندگان کارگر و کارفرما مواد قانون برنامه که بر هم‌سویی و هم‌گرایی منافع دوطرف تاکید دارد، هیچ‌یک عملیاتی نشده است. بنابراین دوباره تکلیف کردن چیزی که تکلیف‌اش باید با در نظر گرفتن مصالح دو طرف روشن می‌شد، آیا اقدام آمرانه‌ای برای نادیده گرفتن منافع کارگران نیست؟

نکته‌ششم و پایانی نیز اینکه مجموعه این مباحث کدام‌یک از خواسته‌های عمیق کارگری و کارفرمایی را به تصویر می‌کشد. آیا واقعا مشکل تولید ملی ما و کالاهای داخلی با قربانی کردن حقوق کارگران حل و فصل خواهد شد؟ یا اینکه فردا دوباره سخن از این خواهد رفت که کارگران حقوق بیشتری را در این باب باید حوالت کنند. در مورد ماده۱۷ الحاقی این لایحه نیز نقدهایی وجود دارد. به انضمام سایر الحاقیه‌ها جزو اضافات کمیسیون مشترک است. در ماده۱۷ موضوع پیمانکاری و بیمه آن بدون هیچ ضمانتی به طور یک‌طرفه با حقوق کارگران و کارفرمایان مصالحه شده است. یعنی آنکه اصل را بر فهرست کارفرما قرار داده و تعیین تکلیف نکرده که تکلیف کارگرانی که سوابق بیمه آنها و بسیاری دیگر مشکلات آنها نظیر حوادث کار نادیده گرفته می‌شود، چیست. آیا ورود در روابط انسانی و صدور احکام غیرانسانی می‌تواند به حل معضلات بینجامد یا به پیچیدگی‌ها و دشواری‌ها کمک می‌کند. آینده این را به‌خوبی نشان خواهد داد. امید داریم که روی خوب این سکه بدرخشد. اما مگر می‌توان چشممان را روی واقعیات ببندیم. ناامنی شغلی، بی‌عدالتی، عدم توان کارگران برای کوچک‌ترین اعتراض و نادیده گرفتن سوابق بیمه‌ای جزو کوچکی از این واقعیات است.

تردید مجلس در رای به اصلاحیه لایحه قانون کار

قراردادهای غیرعادلانه در یک‌قدمی کارگران

عکس: Getty images

شرق، آمنه شیرافکن: اصلاحیه لایحه قانون کار برای مجلس دردسرساز شده و صدای حامیان کارگری را درآورده. طرفه اینکه پیشنهاد اصلی این لایحه هفت‌سال پیش در دولت محمود احمدی‌نژاد به کمیسیون صنایع مجلس هشتم فرستاده شد و حالا مجلس اصولگرای نهم در رای مثبت‌دادن به این لایحه مردد است.

اگر چنین قانونی، دایمی شود، تاریخ پارلمان ایران ثبت این قانون را به نام مجلس نهم خواهد نوشت و انبوه نمایندگان اصولگرایی که پیش از این شعار حمایت از حقوق کارگری سر داده بودند. پیام مشخص بیانیه تحلیلی «کانون شوراهای کار تهران» در جمله پایانی، به خوبی، وخامت اوضاع و عصبانیت جامعه کارگری را نشان داده: «جمعیت ۴۰میلیونی کارگران با توجه به انتخابات آتی مجلس در سال۹۴ بدون‌شک نمایندگانی که آنها را فراموش کرده و برای آنها وضعیت ناهنجار و سخت از حیث روابط کار و معیشت به وجود آورده را فراموش نخواهند کرد.»

جلسه روز گذشته نیم ساعتی زودتر به پایان رسید. شاید «محمدرضا باهنر» از نمایندگان نزدیک به طیف راست سنتی و بازار هم چندان مایل نبود که تصویب احتمالی این طرح به نام او نوشته شود. در صحن علنی مجلس هم برخی موافق اصلاحیه لایحه قانون کار هستند و برخی مخالف.

کارگران را به خاک سیاه ننشانیم

ابراهیم نکو از مخالفان است و منتقد لایحه. در موافقت با حذف ماده ۱۶ الحاقی لایحه رفع موانع تولید می‌گوید: «شرایط را برای کارگران بدتر نکنیم و اجازه ندهیم کارگران که با پایین‌ترین دستمزد در حال کار و سپری‌کردن زندگی خودشان هستند به خاک سیاه نشانده شوند زیرا قانون نباید دست کارفرمایان را برای اخراج بازگذارد.»این ماده مربوط به اصلاحات قانون کار می‌شود. خطاب نکو به نمایندگان عضو در کمیسیون مشترک است و می‌گوید: «باید در این ماده به دنبال رفع موانع کار و تولید باشیم. باید بدانیم کارگران، بخشی از تولید محسوب می‌شوند. به‌جای آنکه به‌دنبال شفاف‌سازی قراردادها و روابط کار باشیم قصد داریم با این ماده الحاقی مشکلی ایجاد و دست کارفرما را برای اخراج کارگران بازتر کنیم.»

پیامبر با بزرگ‌ترین سرمایه‌دار دوران خودش ازدواج کرد

البته لایحه موافقانی دارد. حمید فولادگر تاکید دارد که «دولت و مجلس اصلاح قانون کار را به گردن یکدیگر نیندازد و باید یک‌بار برای همیشه قانون کار را اصلاح کنیم. ما دینی داریم که در آن پیامبر(ص) به دست کارگر بوسه می‌زند اما در مقابل رسول اکرم با بزرگ‌ترین سرمایه‌دار زمان خود ازدواج کرد.»

عضو کمیسیون مشترک در موافقت با ماده الحاقی ۱۶ و مخالفت با حذف این ماده می‌گوید: «از سال۸۳ که من نماینده هستم دولت‌های مختلف قصد اصلاح قانون کار را داشتند ولی تا امروز به نتیجه‌ای در این‌باره نرسیده‌ایم. هربار که این موضوع مطرح می‌شود، کسانی می‌گویند مصلحت نیست یا در انتخابات هستیم یا تهدیدی سیاسی برای کشور وجود دارد، این‌طور که نمی‌شود قانون‌گذاری کرد.»

او البته تاکید دارد که «در ماده ۱۶ فقط قصد داریم چهار یا پنج بند قانون کار را که به موانع تولید مربوط می‌شود اصلاح کنیم، من همیشه در مورد قانون کار به سه‌جانبه‌گرایی تاکید کردم. کجای سه‌جانبه‌گرایی می‌تواند به خاک سیاه نشاندن کارگر باشد. من هیچ‌وقت مدافع سرمایه‌دار نبوده‌ام ولی اگر می‌خواهیم تولید رونق بگیرد، باید به سه‌جانبه‌گرایی تاکید کنیم که رهبر انقلاب نیز در سال۹۰ این موضوع را با تاکید بر حمایت از کار و سرمایه ایرانی حل کردند.»

با این حال، فعالان کارگری در نقد چنین رویکردی بر این باورند که «الزامی‌بودن انعقاد کتبی قرارداد کار برای استخدام‌های بیش از ۳۰روز، نوعی عوامفریبی از مفاهیم سه‌جانبه‌گرایی است چراکه تشکل‌های کارگری موجود زیر نظر دولت و بلکه با دخالت دولت شکل گرفته و فعالیت می‌کنند بنابراین با توجه به عدم استقلال تشکل‌های کارگری، سه‌جانبه‌گرایی از نظر شکلی و محتوایی نمی‌تواند متضمن منافع کارگر باشد.»

دست کارفرما را برای اخراج کارگران بازتر نکنید

علیرضا محجوب، نماینده تهران هم مخالف این لایحه است: «امروز به‌طور عام دوسوم قراردادهای ما شفاهی است. مضاف بر اینکه نمی‌توانیم با قانون، عرف اجتماعی را تغییر دهیم.»

محجوب همچنین پیشنهاد دارد که بند(ح) این ماده هم حذف شود: «نباید با این نوع قوانین کارگران را دلسرد و بدون انگیزه کنیم، زیرا هیچ‌گاه کارگر به‌دنبال حق فسخ قرارداد خود نیست و این حق فسخ که مطرح می‌شود به ضرر کارگران است و حتما صدای کارگران جوان را بلندتر می‌کند. معنا ندارد قراردادی را با مدت معین تنظیم کنیم اما در دل آن حق فسخ بیاوریم چراکه این اتفاق مشکل‌آفرین است و زنجیرها را برای کارگران محکم‌تر می‌کند.»

در بند الف ماده۱۶ دوتبصره به شرح زیر الحاق شده که یکی تبصره۳ است. در این تبصره آمده: «قراردادهای با بیش از ۳۰روز باید به صورت کتبی و در فرم مخصوص که توسط وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی پس از دریافت نظرات تشکل‌های کارگری و کارفرمایی در چارچوب قوانین و مقررات تهیه می‌شود در اختیار طرفین قرار بگیرد، باشد.» در تبصره۴ نیز تاکید شده «کارفرمایان موظفند به کارگران با قرارداد موقت به نسبت مدت کارکرد مزایای قانونی پایان کار به ماخذ هرسال یک‌ماه آخرین مزد را پرداخت کنند.»

تبصره۳ نوعی برده‌داری است

بند(ح) نیز به شرایط و نحوه فسخ قرارداد در ماده الحاقی ۱۶ اشاره دارد و پیشنهاد حذف آن با ۸۸رای موافق، ۴۸مخالف و ۵رای ممتنع از مجموع ۱۹۴رای نمایندگان تصویب نشد.

حسن کامران نماینده اصفهان هم حذف تبصره۳ بند الف ماده۱۶ الحاقی را پیشنهاد می‌دهد: «این تبصره به نوعی برده‌داری رسمی است که با روح قانون کار در تضاد است و خواهش می‌کنم نمایندگان به حذف تبصره۳ رای مثبت دهند.» فعالان کارگری هم بر این باورند که «تبصره۳؛ اعتبار حقوقی قرارداد کار را خدشه‌دار می‌کند و درواقع نقش وزارت کار و تشکل‌های کارگری و کارفرمایی باید جنبه نظارتی و کنترلی بر حسن اجرای قرارداد کار داشته باشد و با نقش مداخله در تنظیم قرارداد کار تفاوت دارد.»

اشاعه فرهنگ ظلم‌پذیری

البته «کانون هماهنگی شوراهای اسلامی کار» درباره پیشنهاد ماده۲۷ قانون کار که به موضوع شرایط قانونی اخراج کارگر می‌پردازد، چنین اعلام موضع کرده «این مورد حکایت از بی‌دقتی و عدم آشنایی با قانون کار و اشاعه فرهنگ ظلم‌پذیری دارد چراکه ماده۲۷ مربوط به رسیدگی انضباطی نیروی کار در قالب کمیته‌ای متشکل از نمایندگان تشکل کارگری و کارفرمایی دارد و دوجانبه و بدون حضور نماینده دولت است، ضمن آنکه دولت نمی‌تواند در هر کارگاهی نماینده داشته باشد و عبارت «دیگر مواد مربوطه» یعنی واگذاری حق اخراج و خاتمه قرارداد نیروی کار به‌طور مطلق به کارفرما و محو قانون کار سال۶۹ است.»

جلسه به دقایق پایانی نزدیک می‌شود. باهنر، نایب‌رییس مجلس، پیشنهاد حذف ماده الحاقی۱۶ این ماده را به رای می‌گذارد و این پیشنهاد با ۸۲موافق، ۵۲مخالف و ۱۱رای ممتنع از مجموع ۱۹۴نماینده به تصویب نمی‌رسد. امروز بناست ادامه مواد و تبصره‌های الحاقی لایحه اصلاح قانون کار در دستور کار مجلس‌نهم قرار گیرد و باید دید خروجی رای مجلس نهم به این لایحه چه خواهد بود.

پدرخوانده نیستم

ادامه از صفحه۶

آن اختلاف کوچک باعث موفقیت آقای روحانی شد. در حاکمیت و نظام سیاسی که انتخابات را محمود احمدی‌نژاد برگزار و شورای نگهبان نظارت می‌کند. می‌توانستند با چند صندوق بالاوپایین‌کردن، انتخابات را به دور دوم بکشانند و تحولات دیگری رخ می‌داد ولی نظام این کار را نکرد.

این اتفاق نظر وجود دارد که نگاه نظام به انتخابات ۹۲ با ۸۸ متفاوت بود.

نظام و حاکمیت به اصولگرایی واصلاح‌طلبی با یک چشم نگاه می‌کند. اصلاح‌طلبان حاکمیت‌گریزی می‌کردند اما نباید این‌کار را بکنند. ندا آمده بگوید ما به این نتیجه رسیدیم که در بستر جامعه امروز، کنشگران و بازیگران صحنه سیاسی هستیم.

اما اصلاح‌طلبان هیچ‌گاه خودشان را خارج از نظام تعریف نکردند.

ما می‌گوییم که دموکرات هستیم اما در تمرین با خود مشکل داریم. اگر مدعی هستیم باید نشان دهیم. اگر در سیاست پیاده، دموکرات هستیم در سیاست سواره هم باید دموکرات باشیم.

در این شرایط برای بخش مهمی از افکارعمومی مساله رفع‌حصر مورد توجه مهم است. نسبت ندا با این مطالبات چیست؟

ما هم آرزوی رفع حصر داریم. من خودم خیلی تلاش کردم و خیلی‌ها هم می‌دانند این رفع‌حصر و محدودیت به همکاری دوطرف مربوط است. نمی‌شود گفت یک‌نفر گذشت و همکاری کند و یک‌طرف نه. کسی که می‌خواهد میانجیگری کند باید هردوطرف را در نظر بگیرد. من خودم را در موضع میانجی نمی‌بینم اما اگر بخواهم عمل کنم، سعی می‌کنم به‌گونه‌ای عمل کنم که حرف دوطرف را به هم برسانم. الان روی یک‌فرکانس نیستند؛ دوستان در حصر و حاکمیت در دوفرکانس متفاوت سخن می‌گویند، اگر کسی بتواند این فرکانس‌ها را به هم نزدیک کند رفع‌حصر، شدنی است.

نیاز عملی آن چیست؟

نیاز به طرح جامع و بحث‌وصحبت دارد. حق نظام و حاکمیت هم هست. ما نمی‌توانیم بگوییم نظام حقی تضییع کرده، حالا طرف مقابل باید گذشت کند. نظام هم می‌گوید که ۴۰میلیون‌نفر در انتخابات شرکت کردند و شما آمدید در انظار عمومی این چهره را خراب کردید و اختلاف داخلی را به دعوای خیابانی تبدیل کردید. اگر بخواهیم میانجیگری کنیم باید حرف دوطرف را شنید. بازی در عرصه میانجیگری با ادعای سیاسی فرق دارد.

شما فکر می‌کنید که حاکمیت در یک‌شرایط مرضی‌الطرفین آماده گفت‌وگو است؟

مگر با آقای‌منتظری نداشت؟ مگر با مهندس بازرگان و ابراهیم یزدی و خیلی‌های دیگر نداشت؟ حتما نظام قصدش را دارد. من قبول ندارم که این آقایان در حصر باشند و علیه‌شان حرف زده شود. هروقت فضا برابر شد، می‌شود حرف زد. رهبری هم با کسانی که در این شرایط تند برخورد کردند، خیلی برخورد کردند.

در مورد مرتضوی چطور؟

نظام مرتضوی را از موقعیت خودش عزل کرد. من سرنوشت خوبی برای آقای‌مرتضوی پیش‌بینی نمی‌کنم. این بشارت تاریخ است. شایعه کرده بودند که نظام از مرتضوی حمایت می‌کند. من خدمت رهبری رفتم و ایشان گفتند که من از مسند قضاوت حمایت می‌کنم، نه عملکردها. اگر تخلفی صورت گرفته برخورد کنند. رهبری در سال۷۶ گفتند که مردم در دوم خرداد حماسه آفریدند. اما برخی کار را در هشت‌سال ریاست‌جمهوری آقای‌خاتمی به جایی رساندند که پس از آن کسی جرات نمی‌کرد در این مملکت اسم دوم‌خرداد را بیاورد. همان کسانی که آقای هاشمی را ترور شخصیت کردند الان مدعی ایشان هستند. عالیجناب سرخ‌پوش را چه کسی نوشت؟ برخی از اینها خاتمی را هم قبول ندارند. مگر سال آخر ریاست‌جمهوری آقای‌خاتمی ندیدید در دانشگاه با ایشان چه کردند؟

به‌نظرم آنچه شبهه ایجاد می‌کند تاکید روی این مساله است. اصلاح‌طلبی قرار است نقد حاکمیت در چارچوب قانون باشد اما این نقد را در ندا کمتر دیدیم. انگار وجهه بارز ندا نقد اصلاح‌طلبی شده است.

نه؛ اینطور نیست؛ اگر کسی مخالف نقد اصلاحات باشد بزرگ‌ترین انحراف را انجام می‌دهد. مگر می‌شود کسی بگوید که ما انحراف نداشتیم و نداریم، ولی نمی‌توانیم اصلاحات را تخطئه کنیم. بلایی که سر اصلاحات آمد کم نبود. خیلی از بلاهایی که سر اصلاحات آمده تقصیر جناح مقابل بود. حاکمیت نمی‌خواهد با اصلاحات مقابله کند چون وجود جریان اصلاح‌طلبی را به‌نفع نظام می‌داند. هیچ‌کسی نمی‌تواند موقعیت اصلاح‌طلبان را نادیده بگیرد.

شنیده‌اید که شما پدرخوانده ندا هستید؟ چرا چنین شائبه‌ای ایجاد شده است؟ حتی گفته شد که بچه‌ها دنبال شما نیامدند بلکه شما رفتید سراغ آنها.

نه؛ من سراغ آنها نرفتم. در رایزنی با چند نفر به این نتیجه رسیدم، نه لباسی برای خودم دوختم؛ نه نامزد دبیرکلی شدم. من مسوول اداره جلسات هستم و حتی گاهی به خاطر وضعیت جسمانی‌ام در همه جلسات شرکت نمی‌کنم.

ولی این نافی این نیست که شما خط‌مشی آنها را تعیین می‌کنید.

بله؛ ممکن است برخی افراد نافذ باشند. در هر حزب سیاسی برخی افراد موقعیت خاصی داشته‌اند. من موقعیت خاص و ویژه سیاسی- اجتماعی داشتم و بچه‌ها به این احترام می‌گذارند. اما نه بچه‌ها و نه ساختار ندا قبول ندارد که من پدرخوانده باشم.

کاریزمای شما و تجربه شما ناخودآگاه این فضا را ایجاد می‌کند، درحالی که در مشارکت اعضا تقریبا هم‌سطح بودند. وزن شما خیلی سنگین‌تر از بقیه است.

من به‌خاطر همین تاثیر در بسیاری از امور به آنها اختیار دادم و گفتم روند را دموکراتیک کنید تا فردگرایی در حزب مطرح نباشد. برای جلسه هیات‌موسس، ما اکثریت رای اعضا را داشتیم اما برای یکی از دوستان سوءتفاهمی ایجاد شده بود. من جلسه را متوقف کردم تا این مساله حل شود و به دلایلی که او استدلال کرد ما از نظر او تمکین کردیم. من می‌توانستم از موقعیت خودم استفاده کنم، ولی نکردم.

در بزنگاه‌ها ولی ممکن است اتفاق بیفتد.

امکان ندارد. در شرایط خاص شاید من نظری داشته باشم که همه قبول کنند ولی این به معنای این نیست که من برتری داشته باشم. میز شورای مرکزی هیات موسس ندا گرد است و کسی موقعیت برتر ندارد.

منابع مالی ندا از کجا تامین می‌شود؟ آیا شما اسپانسر مالی ندا هستید؟

ما فعلا خیلی هزینه چندانی نداریم. یک‌دفتر در خیابان ویلا داریم که کل هزینه‌هایش سه، چهارمیلیون بیشتر نیست. درحال تهیه یک طرح جامع هستیم که هم هیات موسس و هم اعضا و هم دریافت‌های داوطلبانه در سطح کشور به ما کمک کنند. تعرفه و بسته‌های کمک مالی را تهیه می‌کنیم. من تا به حال یک‌ریال از منابع شخصی‌ام به ندا کمک نکرده‌ام. ندا بالاخره یک‌محل درآمد باید برای خودش درست کند.

ولی این بچه‌های ندا بضاعت مالی خاصی ندارند.

همان‌طور که گفتم طرح‌هایی برای دریافت کمک‌های مردمی داریم. ایده و چشم‌انداز مهم‌تر از پول است. تولید پول، برنامه‌ریزی دارد. ایده را می‌دهیم هرکسی بخشی از آن را می‌گیرد و دنبال می‌کند.

منهای پایتخت

آیت‌الله نورمفیدی:

برخی تصمیمات متناسب با شرایط نیست

● **گرگان - ایرنا:** آیت‌الله نورمفیدی، نماینده ولی فقیه در استان گلستان: بهتر است نمایندگان مجلس دعواهای جناحی را کنار گذاشته و مشکلات کشور را حل کنند. وضعیت کنونی کشور مانند درحصربودن است اما برخی تصمیماتی که گرفته می‌شود، متناسب با شرایط نیست و مجلس باید در موضوعات مورد بحث خود تجدیدنظر کند.

قنبری ضمن انتقاد از گروه‌های تندرو:

جلیلی انتخاب می‌شد، دلار از ۶هزارتومان می‌گذشت

● **یاسوج-ایلنا:** داریوش قنبری، نماینده سابق مجلس: میزان رای تندروها همانی بود که به صندوق سعید جلیلی ریخته شد و اگر جلیلی انتخاب می‌شد، دلار از شش‌هزارتومان هم می‌گذشت. جریانی افراطی در اصولگرایان با نام جبهه پایداری تشکیل شده که بسیار تندرو هستند که در نهایت، احمدی‌نژاد را رییس‌جمهور کردند. همچنین طرح عبور از خاتمی را اصلاح‌طلبان تندرو مطرح کردند که ضربات زیادی بر پیکره اصلاحات وارد کردند و رفتارشان با اصلاح‌طلبی سازگاری نداشت.

نماینده بناب در مجلس:

نمایندگان در کارهای اجرایی دخالت می‌کنند

● **تبریز- ایرنا:** محمد باقری‌بنابی، نماینده بناب در مجلس: وظیفه نمایندگان مجلس، فقط قانون‌گذاری و نظارت بر اجرای قانون است و نباید در کارهای اجرایی مدیران دخالت کنند. پس از پیروزی انقلاب، وظایف ذاتی نمایندگان مجلس به‌خصوص در شهرهای کوچک فراموش شده و آنها به‌نوعی در مسایل اجرایی دست‌اندازی می‌کنند. این مسایل باید برای مردم بازگو شود تا آنها بدانند که امثال من نباید گزارش عملکرد دستگاه‌های اجرایی را به نام خودشان بزنند.

بودجه‌ای به شوراهای هرمزگان داده نشده است

● **بندرعباس- مهر:** منصور فرهادی، رییس شورای‌اسلامی استان: با توجه به اینکه بودجه ابزار مدیریتی است متاسفانه تاکنون حتی سازمان همیاری که یکی از منابع مالی است هیچ‌گونه همکاری‌ای با شوراهای استان نداشته و همچنین از جانب شورایعالی استان‌ها نیز بودجه‌ای برای هرمزگان اختصاص نیافته است و اعضای شورای استان با مشکل ایاب و ذهاب مواجه بوده و برای حضور در جلسات از حقوق شخصی خود هزینه می‌کنند که در این زمینه، شهرداری‌ها خصوصا شهرداری بندر عباس و استانداری باید حمایت کنند.

نماینده خرم‌آباد در مجلس:

مردم لرستان با دیگر کشورها ارتباط بیشتری برقرار کنند

● **خرم‌آباد-فارس:** ایرج عبدی، نماینده مردم خرم‌آباد و چگنی در مجلس: ارتباط مردم لرستان در حوزه‌های اقتصادی و فرهنگی با کشورهای دیگر باید افزایش یابد. برای حل مشکلات لرستان باید بیشتر تلاش کنیم در پروژه کشت و صنعت، شاهد حضور سرمایه‌گذاری‌های زیادی چه از داخل کشور و چه خارج از آن برای حضور در این پروژه بودیم که با توجه به بررسی‌های انجام‌شده و با میهمان‌نوازی و نیت گسترش تعامل با دیگر کشورها آن را به سرمایه‌گذار عرب واگذار کردیم.

شرکت ملی نفت ایران
شرکت نفت فلات قاره ایران

مناقصه عمومی دو مرحله‌ای شماره ۰۹۷/ ۹۳/ ات
نوبت دوم
برای تعمیرات اساسی سیستم‌های تهویه و تبرید و سردخانه مجتمع دریایی سروش و نوروز در بهرگان

شرکت نفت فلات قاره ایران در نظر دارد انجام خدمات فوق الذکر را طبق شرح کار تدوین شده از طریق مناقصه عمومی دو مرحله ای و به مدت «۱۲ماه» به پیمانکار واجد شرایط و ذیصلاح واگذار نماید.

الف: خدمات مورد نیاز:
تعمیرات اساسی سیستم های تهویه و تبرید و سردخانه مجتمع دریایی سروش و نوروز
ب: محل انجام خدمات: خلیج فارس، منطقه بهرگان
ج: مدت خدمات مورد نیاز: ۱۲ ماه
د: شرایط متقاضی:
۱- توانایی ارائه ضمانتنامه «شرکت در مناقصه» به مبلغ ۴۲/۵۰۰/۰۰۰ (چهل و دو میلیون و پانصدهزار) ریال
۲- توانایی ارائه «ضمانت نامه انجام تعهدات» به میزان ۵٪ مبلغ قرارداد منعقده در صورت برنده شدن
۳- داشتن امکانات، توانایی و تخصص در زمینه موضوع مناقصه
ه: سایر شرایط:
۱- به تقاضاهای مشروط و مبهم و ناقص و یا مغایر با شرایط مندرج در این آگهی و تقاضاهایی که بعد از مهلت مقرر دریافت گردد ترتیب اثر داده نخواهد شد.
۲- پیشنهادات مالی می بایستی حداقل سه ماه پس از وصول پیشنهادات به کمیسیون مناقصات شرکت نفت فلات قاره ایران دارای اعتبار باشد.
۳- شرکت نفت فلات قاره ایران در رد یا قبول هر یک یا تمام پیشنهادات بدون آنکه محتاج به ذکر دلیل باشد مختار خواهد بود.

متقاضیان واجد صلاحیتی که دارای شرایط به شرح فوق بوده و آمادگی جهت انجام خدمات را دارا می باشند می توانند ظرف مدت ده روز از تاریخ آگهی نوبت دوم درخواست کتبی خود را به همراه مدارک مشروحه ذیل به نشانی: تهران، خیابان ولیعصر، بالاتر از مسجد بلال، نرسیده به تقاطع شهید مدرس، خیابان تورج، خیابان خاکزاد، شماره ۱۲، شرکت نفت فلات قاره ایران، طبقه پنجم، امور قراردادها ارائه نمایند.
۱- اساسنامه شرکت
۲- معرفی نامه معتبر شرکت متقاضی جهت دریافت اسناد
۳- ارائه گواهی تایید صلاحیت از اداره تعاون، رفاه و تامین اجتماعی و یا مجوز ساخت و بهره برداری مجوز تعمیرات و نصب در زمینه دستگاه های تهویه و تبرید و سردخانه
بدیهی است شرکت نفت فلات قاره پس از بررسی اسناد و مدارک واصله در چارچوب ضوابط و مقررات مربوطه اسناد مناقصه را به متقاضیان واجد شرایط تحویل می نماید.
مهلت ارائه پیشنهادات حدود دو هفته پس از آگهی نوبت دوم می باشد.
تبصره: متقاضیان می بایست جهت اطلاع از تاریخ دقیق تحویل پیشنهادات به کمیسیون مناقصات و نیز کسب اطلاعات بیشتر در روز آگهی نوبت دوم به سایت اینترنتی این شرکت به نشانی WWW.IOOC.CO.IR مراجعه نماید.

شرکت نفت فلات قاره ایران
روابط عمومی